

[Jørgen Jørgensen.]

Gang. Denne Gang bygger vi igen Afgørelsen paa det Grundlag, som er skabt ved Forligsmændens Mæglingforslag; det Mæglingforslag, som er godkendt af Arbejdernes Tillidsmænd, foreslaar vi nu skal være det gældende Overenskomstgrundlag for Arbejderne paa Slagterierne. Vi kan ikke drøfte Enkeltheder, det mangler vi her et Grundlag for, fordi vi ikke kender Enkelthederne i dette Fags Arbejdsvilkaar, men vi gaar ud fra, at det Mæglingforslag, som Arbejdernes Tillidsmænd har godkendt, maa det kunne forsvares at gennemføre over for Arbejderne saavel som over for det øvrige Samfund, naar denne Konflikt fører til en Tilstand, som ikke er forsvarlig, set fra Samfundets Synspunkt, i den foreliggende Situation, med den økonomiske Stilling, vort Land er i. Rigsdagen maa nu træffe en Afgørelse, og jeg nærer Tillid til, at den trygt kan bygge paa det Grundlag, som Mæglingforslaget indeholder, og som to Gange har faaet Arbejdernes Tillidsmænds Tilslutning.

Naar det er blevet anført, f. Eks. af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at man tog større Hensyn, naar der kom Repræsentanter for Erhvervene, til deres Interesser og deres Synspunkter, end man gør i dette Tilfælde over for Arbejdernes Synspunkter, og naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at da Sukkerroedyrkernes Bestyrelse kom til Rigsdagen, rettede man sig efter denne Bestyrelses Synspunkter med Hensyn til Betaling for Sukkerroerne, saa kan denne Sammenligning ikke drages. Sukkerroedyrkernes Bestyrelse ønskede noget helt andet end det, de fik, og der var ingen her i Rigsdagen, der tænkte sig Muligheden af, at man kunde have imødekommet de Krav, som Sukkerroedyrkernes Forenings Bestyrelse fremsatte; men her stiller det sig paa den Maade, at Arbejdernes Repræsentanter, Bestyrelsen, om jeg saa maa sige, for Arbejderne, har godkendt det Forslag, som vi foreslaar ophøjet til Lov. Derfor kan den Sammenligning ikke drages, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft vilde drage i saa Henseende. Vi skylder naturligvis at vise Hensyn til de Erhvervsgrupper, hvis Forhold vi lovgiver om, men ingen kan sige, at vi i dette Tilfælde, hvor vi søger at lovfæste en Ordning, som Arbejdernes Tillidsmænd har godkendt, ikke viser Hensyn ogsaa over for Arbejderne, over for denne store Erhvervsgruppes Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var meget imod, at Rigsdagen skulde fast-

sætte Lønningerne paa Grundlag af det Forligsmændsforslag, som forelaa, og det ærede Medlem var i det hele taget imod, at Rigsdagen skulde blande sig i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det ærede Medlem erkendte dog, at han i 1938 selv var med til at stemme for et Lovforslag, som byggede paa det Grundlag, at man i en løbende Konflikt ophøjede Forligsmændsforslaget til Lov. Men det ærede Medlem nøjedes ikke med dengang at stemme for Forslaget og derigennem tage Standpunkt for et Grundlag, der svarer til det Grundlag, som foreligger her i Dag, men det ærede Medlem gav som Begrundelse for sin Afstemning, at naar Staten i øvrigt paa en Mængde Detailomraader blander sig i forskellige Befolkningsgruppers økonomiske Forhold, saa maatte den have Pligt til at gribe ind overalt, øve størst mulig Retfærdighed mod alle, ellers risikerer man, at ingen bliver tilfreds, men at alle bliver utilfredse, og at det hele — hvis jeg maa bruge det ærede Medlems Udtryk — ramler sammen. Altsaa, dengang var det ærede Medlem Tilhænger af, at naar Staten i øvrigt greb ind i Forhold, der berørte Befolkningens Økonomi, saaledes som Staten dengang gjorde i langt mindre omfattende Tilfælde, saa burde den gøre det overalt, saa burde den øve Retfærdighed overalt, ellers, sagde det ærede Medlem, skaber man kun Utilfredshed alle Steder. (*Aksel Larsen*: Jeg sagde Retfærdighed!). Ja, men dengang var det Retfærdighed at gennemføre et Forligsmændsforslag akkurat som det, der foreligger her i Dag, og dette Forslag i Dag er godkendt af Arbejdernes egne Repræsentanter. Det ærede Medlem skulde forsøge at bringe sine Standpunkter til de skiftende Tider i nøjere Overensstemmelse med hinanden, hvis det ærede Medlem vil, at man skal tage noget Hensyn til hans Synspunkter, naar vi diskuterer disse Problemer.

Vi vil naturligvis i et Udvalg overveje de Synspunkter, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft. Ingen her i Rigsdagen ønsker, at Rigsdagen ofte skal komme i den Situation at skulle lovgive paa disse Omraader; alle ser det som den ønskeligste Løsning, at Arbejdere og Arbejdsgivere selv aftaler deres Lønforhold, og kun naar Konflikten naar et Punkt, hvor livsvigtige Samfundsinteresser staar paa Spil, er det, at Staten begynder at blande sig i disse Ting. Hvis der er Vej frem paa anden Maade til denne Sags Løsning, hvad jeg imidlertid ikke øjner Mulighed for, vil jeg meget gerne høre, hvad det ærede Medlem har at sige i saa Henseende, og meget gerne velvilligt over-